

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 25. februārī*

Apelācija – Regula (EK) Nr. 1907/2006 – Ķimikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana, kā arī šīm vielām piemērojamie ierobežojumi – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru piešķirta licence svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā, kas ir minētās regulas XIV pielikumā iekļautās vielas, noteiktiem lietojuma veidiem – Vielās, kas rada ļoti lielas bažas – Licences piešķiršanas nosacījumi – Alternatīvu vielu nepieejamības pārbaude

Lietā C-389/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kuru 2019. gada 20. maijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *R. Lindenthal* un *K. Mifsud-Bonnici*, kā arī *G. Tolstoy*, vēlāk – *R. Lindenthal* un *K. Mifsud-Bonnici*, pārstāvji, kuriem palīdz *K. Nordlander*, *advokat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces:

Zviedrijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *C. Meyer-Seitz*, *H. Shev*, *J. Lundberg*, *H. Eklinder* un *A. Falk*, vēlāk – *O. Simonsson*, kā arī *C. Meyer-Seitz*, *M. Salborn Hodgson*, *R. Shaksavan Eriksson*, *H. Shev* un *H. Eklinder*, pārstāvji,

prasītāja pirmajā instancē,

Dānijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *J. Nymann-Lindgren*, kā arī *M. S. Wolff* un *P. Z. L. Ngo*, vēlāk – *J. Nymann-Lindgren* un *M. S. Wolff*, pārstāvji,

Somijas Republika, ko pārstāv *S. Hartikainen*, pārstāvis,

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *A. Neergaard*, *A. Tamás* un *C. Biz*, pārstāvji,

Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Heikkilä*, kā arī *W. Broere* un *C. Schultheiss*, vēlāk – *M. Heikkilä*, kā arī *W. Broere* un *J. Löfgren*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Saffjan*] un N. Jēsķinens [*N. Jääskinen*],

* Tiesvedības valoda – zviedru.

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 7. jūlija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 29. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 7. marta spriedumu Zviedrija/Komisija (T-837/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:C:2019:144), ar ko tā ir atcēlusi Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2016) 5644 *final* (2016. gada 7. septembris), ar kuru tiek piešķirta licence dažiem svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā izmantošanas veidiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp., labojums – OV 2007, L 136, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “*REACH* regula”), 4., 12., 69., 70., 72. un 73. apsvērumu:

“(4) Saskaņā ar īstenošanas plānu, ko pieņēma 2002. gada 4. septembrī Johannesburgas Pasaules samītā par ilgtspējīgu attīstību, Eiropas Savienības mērķis ir līdz 2020. gadam panākt stāvokli, kad ķīmikālijas ražo un izmanto tādā veidā, kas mazina būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.

[..]

(12) Svarīgs mērķis jaunajai sistēmai, ko izveido ar šo regulu, ir veicināt un dažos gadījumos nodrošināt to, ka vielas, kas rada lielu risku, pakāpeniski aizvieto ar mazāk bīstamām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa. [..]

[..]

(69) Lai nodrošinātu pietiekami augstu cilvēku, tostarp ņemot vērā atbilstīgas cilvēku sabiedrības grupu un iespējams dažu mazāk aizsargātu sabiedrības apakšgrupu, veselības un apkārtējās vides aizsardzību, ļoti bīstamām vielām būtu jāpievērš īpaša uzmanība, ievērojot piesardzības principu. Atļaujas būtu jāpiešķir tikai tad, ja fiziskas vai juridiskas personas, kas pieprasa atļauju, pierāda licences piešķirēj[ai] iestādei, ka risku attiecībā uz cilvēku veselību un vidi, kas izriet no šīs vielas lietošanas, atbilstīgi kontrolē. Citādāk lietošana var tikt atļauta, ja var pierādīt, ka sociāli ekonomiskais ieguvums no vielas lietošanas atsver risku, kas ir saistīts ar tās lietošanu, un ka nepastāv piemērotas alternatīvas vielas vai tehnoloģijas, kuru lietošana būtu ekonomiski vai tehniski dzīvotspējīga. Ņemot vērā iekšējā tirgus labu funkcionēšanu, būtu lietderīgi, ka licences piešķirēja iestāde būtu Komisija.

(70) Ar piemērotu riska pārvaldības pasākumu piemērošanu būtu jānovērš jutīgo vielu negatīvā ietekme [uz] cilvēku veselību un vidi, lai nodrošinātu jebkādu risku, kas saistīti ar vielas lietošanu, pienācīgu kontroli, nākotnē šīs vielas pakāpeniski aizvieto ar piemērotām drošākām vielām. Lai nodrošinātu, ka, vielas ražojot, laižot tirgū un lietojot, saskarsme ar šīm vielām, ieskaitot to izmešanu, emisijas un zudumus, visā to dzīves ciklā ir zem līmeņa, kuru pārsniedzot varētu rasties negatīva ietekme, būtu jāpiemēro riska pārvaldības pasākumi. Attiecībā uz jebkuru vielu, kurai atļauja ir dota, kā arī jebkuru cit[u] viel[u], kurai nav iespējams noteikt drošu saskarsmes sliksni, būtu vienmēr jāveic pasākumi, lai, cik vien tehniski un praktiski iespējams, samazinātu saskarsmi un emisijas, lai samazinātu negatīvas ietekmes iespējamību. Jebkurā ķīmiskās drošības ziņojumā būtu jāidentificē pasākumi, lai nodrošinātu piemērotu kontroli. Šie pasākumi būtu jāpiemēro un, ja nepieciešams, [jāiesaka] citām piegādes ķēdē iesaistītajām personām.

[..]

(72) Lai atbalstītu mērķi visbeidzot aizstāt ļoti bīstamas vielas ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, visiem atļauju iesniedzējiem būtu jāsniedz alternatīvu analīze, aizstāšanas gadījumā ņemot vērā to radīto risku, kā arī tehnisko un ekonomisko izdevīgumu, tostarp informāciju par jebkādiem pētījumiem vai attīstību, ko iesniedzējs veic vai gatavojas veikt. Turklāt atļaujas pakļauj laika ziņ[ā] ierobežotām pārbaudēm, kuru laika posmu nosaka katrā gadījumā atsevišķi un parasti veic atbilstīgi apstākļiem, tostarp uzraudzību.

(73) Vielu, to preparātu vai izstrādājumu aizstāšana būtu nepieciešama, ja šīs vielas ražošana, lietošana vai laišana tirgū rada nepieņemamu risku cilvēku veselībai vai videi, ņemot vērā drošāku piemērotu alternatīvu vielu vai tehnoloģiju pieejamību, kā arī vielu, kas rada nepieņemamu risku, lietošanas sociāli ekonomiskos aspektus.”

3 REACH regulas 55. pantā “Licencēšanas mērķis un aizstāšanas apsvērumi” ir paredzēts:

“Šis sadaļas mērķis ir nodrošināt labu iekšējā tirgus darbību, reizē nodrošinot to, ka pienācīgi kontrolē risku, ko rada vielas, kas rada ļoti lielas bažas, un šīs vielas pakāpeniski aizvieto ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa. Tāpēc visi ražotāji, importētāji un pakār[t]otie lietotāji, kas iesniedz pieteikumu licences saņemšanai, analizē attiecīgās vielas iespējamās alternatīvas, apsver ar tām saistītos riskus un šādas aizstāšanas tehnisko un ekonomisko iespējamību.”

4 Šīs regulas 56. panta 1. punktā pamatlietas faktu norises laikā piemērojamajā redakcijā ir noteikts:

“Ražotājs, importētājs vai pakārtots lietotājs nelaiž tirgū vielu lietošanai vai nelieto to pats, ja tā ir iekļauta XIV pielikumā – ja vien:

- a) vielas vai vielas maisījumā lietošanas veids(-i) vai vielas iekļaušana izstrādājumā, kā dēļ vielu laiž tirgū vai kā dēļ viņš pats lieto vielu, ir licencēta saskaņā ar 60. līdz 64. pantu; vai
- b) vielas vai vielas maisījumā lietošanas veids(-i) vai vielas iekļaušana izstrādājumā, kā dēļ vielu laiž tirgū vai kā dēļ viņš pats lieto vielu, ir atbrīvota no licencēšanas prasības pašā XIV pielikumā saskaņā ar 58. panta 2. punktu; vai
- c) nav pienācis 58. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) [punktā] minētais datums; vai
- d) ir pienācis 58. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) [punktā] minētais datums un viņš ir iesniedzis pieteikumu 18 mēnešus pirms šā datuma, taču lēmums par licencēšanas pieteikumu vēl nav pieņemts; vai

e) ja viela ir laista tirgū, lietošanas licence ir piešķirta viņa tieši pakārtotam lietotājam.”

5 Minētās regulas 58. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Pieņemot lēmumu par 57. pantā minēto vielu iekļaušanu XIV pielikumā, lēmumu pieņem saskaņā ar 133. panta 4. punktā paredzēto procedūru. Attiecībā uz katru vielu lēmumā precizē:

[..]

c) pārejas pasākumus:

- i) datumu(-us), no kura(-iem) ir aizliegts vielu laist tirgū un lietot, ja vien nav piešķirta licence (turpmāk – “rieta datums”), kuru nosakot vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā attiecīgam lietošanas veidam norādītais ražošanas cikls;
- ii) datumu vai datumus vismaz 18 mēnešus pirms rieta datuma(-iem), kad jāsaņem pieteikums, ja pieteikuma iesniedzējs vēlas turpināt vielas lietošanu vai laišanu tirgū konkrētiem lietošanas veidiem pēc rieta datuma(-iem); turpinātos lietošanas veidus atļauj pēc rieta datuma, kamēr pieņem lēmumu par licencēšanas pieteikumu;

[..].”

6 Šīs pašas regulas 60. pantā ir noteikts:

“1. Komisija atbild par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz licencēšanas pieteikumiem saskaņā ar šo sadaļu.

2. Neskarot 3. [punktu], licenci piešķir, ja XIV pielikumā norādīto vielas raksturīgo īpašību dēļ vielas lietošanas veida radīto risku cilvēku veselībai vai apkārtējai videi pietiekami kontrolē saskaņā ar I pielikuma 6.4. iedaļu un risks ir tāds, kā dokumentēts pieteikuma iesniedzēja ķīmiskās drošības pārskatā, ņemot vērā 64. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētās Riska novērtēšanas komitejas atzinumu. Piešķirot licenci un jebkādos atbilstīgi no tā izrietošajos apstākļos Komisija ņem vērā visas izdalīšanās, emisiju apjomu un zudumus, tostarp riskus, kuri rodas saistībā ar vielas difūzu vai izkliedētu lietojumu, par ko zināms attiecīgā lēmuma pieņemšanas laikā.

[..]

4. Ja licenci nevar piešķirt saskaņā ar 2. punktu vai 3. punktā minētajām vielām, licenci var piešķirt tikai tad, ja pierāda, ka vielas lietošanas veida sociālās un ekonomiskās priekšrocības ir lielākas par tās radīto risku cilvēku veselībai vai apkārtējai videi un ka nav piemērotas alternatīvas vielas vai tehnoloģijas. Tādu lēmumu pieņem, ņemot vērā 64. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētās Riska novērtēšanas komitejas un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinumus, pēc tam, kad apsvērti visi šādi aspekti:

- a) vielas lietošanas veidu radītais risks, tostarp ierosināto riska pārvaldības pasākumu atbilstība un efektivitāte;
- b) pieteikuma iesniedzēja vai citu ieinteresēto personu pierādītas sociālās un ekonomiskās priekšrocības, ko dod vielas lietošanas veids, un sociālās un ekonomiskās sekas, ko rada atteikums licencēt vielu;
- c) alternatīvu analīze, ko iesniedz pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar 62. panta 4. punkta e) apakšpunktu, vai jebkāds aizstāšanas plāns, ko iesniedz pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar 62. panta 4. punkta f) apakšpunktu, un jebkuras trešās personas iesniegums, ko iesniedz saskaņā ar 64. panta 2. punktu;

d) pieejamā informācija par jebkuras citas alternatīvas vielas vai tehnoloģijas radītiem riskiem cilvēku veselībai vai videi.

5. Apsverot to, vai ir pieejamas piemērotas alternatīvas vielas vai tehnoloģijas, Komisijai jāņem vērā visi attiecīgie aspekti, tostarp:

a) tas, vai pāreja uz alternatīvām vielām samazinātu risku cilvēka veselībai un videi, ņemot vērā riska pārvaldības pasākumu atbilstību un efektivitāti,

b) alternatīvu tehniskā un ekonomiskā iespējamība.

[..]”

7 *REACH* regulas 64. pantā ir paredzēts, ka Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (*ECHA*) veic sabiedrisko apspriešanu, kā arī konsultācijas ar tās Riska novērtēšanas komiteju un tās Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteju.

8 Saskaņā ar šīs regulas 133. pantu Komisijai palīdz komiteja (turpmāk tekstā – “*REACH* komiteja”).

Tiesvedības priekšvēsture

9 Tiesvedības priekšvēsture ir ietverta pārsūdzētā sprieduma 1.–30. punktā, un šīs tiesvedības nolūkiem to var īsumā izklāstīt šādi.

10 Svina sulfohromāta dzeltenais un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanais ir pigmenti, kas, ņemot vērā to izturību, krāsas skaidrību un spožumu, tiek plaši izmantoti lakās un krāsās, piemēram, attiecībā uz dzelzs tiltiem un konstrukcijām, signalizēšanas funkcijas pildīšanai vai dzeltenajos ceļa marķējumos.

11 Ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 125/2012 (2012. gada 14. februāris), ar ko groza XIV pielikumu Regulā Nr. 1907/2006 (OV 2012, L 41, 1. lpp.), šie pigmenti, ievērojot to kā kancerogēnu vielu un vielu, kas ir toksiskas cilvēka reproduktīvajai sistēmai, īpašības, tika iekļauti šajā pielikumā esošajā to vielu sarakstā, kuras rada ļoti lielas bažas. Rezultātā to laišanai tirgū un izmantošanai bija jāsaņem licence, sākot no 2015. gada 21. maija.

12 2013. gada 19. novembrī *DCC Maastricht BV* iesniedza pieteikumu licences saņemšanai abu attiecīgo pigmentu laišanai tirgū attiecībā uz sešiem lietojuma veidiem, kas abām vielām ir identiski. Licences pieteikumā ir ietverti šādi neizmēroši produktu piemēri, uz ko attiecas tajā norādītie lietojuma veidi un kas atbilstoši pieteikuma iesniedzēja viedoklim prasa pigmentu nodrošināmo tehnoloģisko veikspēju: automobiļu pārsegi, reklāmas dēļi, farmaceitisku atkritumu konteineri, petroķīmijas rūpniecības caurules, celtni, lauksaimniecības mašīnas, ceļa aprikojums, tērauda tilti, seifi un tērauda konteineri.

13 Saskaņā ar *REACH* regulas 64. panta 2. punktu *ECHA* veica sabiedrisko apspriešanu, lai ieinteresētās trešās personas varētu iesniegt informāciju par alternatīvām vielām vai tehnoloģijām. Šīs apspriešanas ietvaros atzinumus iesniedza Savienības ražotāji, attiecīgo pigmentu pakārtotie lietotāji, nozaru organizācijas, dalībvalstis, kā arī dažas nevalstiskas organizācijas. Pēc tam, piemērojot šīs regulas 64. panta 3. un nākamās punktus, Riska novērtēšanas komiteja un Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja sniedza atzinumus par katru attiecīgo lietojuma veidu.

14 Visbeidzot licences pieteikumu izskatīja *REACH* komiteja. Šajā komitejā notikušajā diskusijā divas dalībvalstis un Norvēģijas Karaliste norādīja, ka to valsts teritorijā svina hromāti netiekot izmantoti kā ceļu marķējumam paredzētās dzeltenās krāsas pigmenti. Vienā no šīm dalībvalstīm svina hromātu

- izmantošana ceļu marķējumam esot aizliegta jau 20 gadus. Komisija iesniedza savu lēmumprojektu *REACH* komitejas dalībnieku balsojumam. Divdesmit trīs dalībvalstis balsoja par labu projektam, savukārt trīs dalībvalstis, tostarp Zviedrijas Karaliste, balsoja pret to. Divas dalībvalstis atturējās.
- 15 2016. gada 7. septembrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 16 Pieteiktā licence netika piešķirta, pamatojoties uz *REACH* regulas 60. panta 2. punktu, jo Komisija uzskatīja, ka risks netiek pienācīgi kontrolēts. Savukārt ar apstrīdēto lēmumu Komisija atļāva pieteikumā norādītos lietojuma veidus, pamatojoties uz šīs regulas 60. panta 4. punktu, saistot šo atļauju ar ierobežojumiem un prasībām.
- 17 Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. un 2. punktā Komisija atļāva licences pieteikumā norādītos attiecīgo svina hromātu lietojuma veidus ar nosacījumu, ka krāsvielas, kas satur attiecīgās vielas, premiksu, krāsu un sākotnējo savienojumu vai arī gatavu preču, kas satur šīs vielas, veiktspēja attiecībā uz funkcionalitāti, krāsas intensitāti, opacitāti (segtspēju), difūziju, izturību pret laikapstākļu iedarbību, stabilitāti pret karstumu vai noplūžu neesamību, vai minētā kombināciju tehniski ir sasniedzama tikai ar minēto vielu izmantošanu un ka šī veiktspēja ir nepieciešama paredzētajam lietojumam.
- 18 Ar šī lēmuma 1. panta 3. punkta c) apakšpunktu svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā daudzums, ko licences īpašnieks var laist tirgū atļautajiem lietojuma veidiem, ir ierobežots attiecīgi ar 2100 tonnām gadā un 900 tonnām gadā.
- 19 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu licence attiecībā uz visiem lietojuma veidiem ir pakļauta nosacījumam, saskaņā ar kuru licences īpašnieka pakārtotie lietotāji ne vēlāk kā 2017. gada 30. jūnijā sniedz *ECHA* informāciju par alternatīvu attiecīgajiem lietojuma veidiem piemēroto raksturu un pieejamību, detalizēti pamatojot vajadzību izmantot attiecīgās vielas.
- 20 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punkta e) apakšpunkta izriet, ka licence ir pakļauta nosacījumam, saskaņā ar kuru licences īpašnieks ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī sniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir ietverta šī lēmuma 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētā informācija. Savā ziņojumā licences īpašniekam ir jāprecizē atļauto lietojuma veidu apraksts, pamatojoties uz informāciju par alternatīvām, tādu kā tā, ko ir snieguši pakārtotie lietotāji.
- 21 Apstrīdētā lēmuma 1. panta 4. punktā attiecībā uz lietojuma veidiem saistībā ar ceļu marķējumu ir paredzēts, ka licence nav piemērojama dalībvalstīs, kurās svina hromātu izmantošana ceļu marķējumā ir aizliegta ar valsts tiesību aktiem.
- 22 Visbeidzot saskaņā ar šī lēmuma 2. panta 2. punktu *REACH* regulas 60. panta 9. punkta e) apakšpunktā minētais pārskatīšanas termiņš beidzas 2019. gada 21. maijā attiecībā uz diviem attiecīgo vielu lietojuma veidiem, proti, krāsu profesionālo izmantošanu uz metāla virsmām un pigmentus saturošas krāsas cietu vai šķidru premiksu un sākotnējo savienojumu profesionālo izmantošanu, lai veiktu termoplastiska ceļu marķējuma uzklāšanu, un 2022. gada 21. maijā – attiecībā uz četriem pārējiem ar minēto lēmumu atļautajiem lietojuma veidiem.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 28. novembrī, Zviedrijas Karaliste cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 24 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla šo lēmumu, pamatojoties uz to, ka Komisija bija pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot alternatīvu vielu nepieejamību.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

- 25 Komisija galvenokārt lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un pakārtoti – apelācijas sūdzības noraidīšanas gadījumā – piespriest saglabāt spēkā atceltā lēmuma iedarbību. *ECHA* ir iestājusies lietā, lai atbalstītu Komisijas prasījumus.
- 26 Zviedrijas Karaliste lūdz Tiesu pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību, kā arī noraidīt lūgumu saglabāt spēkā atceltā lēmuma iedarbību. Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Eiropas Parlaments ir iestājušies lietā, lai atbalstītu Zviedrijas prasījumus.

Par apelācijas sūdzību

Par galvenokārt izvirzītajiem prasījumiem attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma atcelšanu

- 27 Lai pamatotu savus prasījumus, Komisija izvirza trīs pamatus.

Par pirmo pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 28 Lai gan Komisija neapstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētajā spriedumā ieņemto nostāju, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzējam ir jāpierāda, ka attiecīgajiem lietojuma veidiem nav tehniski un ekonomiski dzīvotspējīga risinājuma, tā tomēr kritizē šīs tiesas prasīto pierādījumu standartu. Vispārējā tiesa esot noteikusi tādu pierādījumu standartu, kuru nav iespējams sasniegt, pārsūdzētā sprieduma 79. punktā nospriežot, ka tad, ja “joprojām pastāv neskaidrības saistībā ar nosacījumu par alternatīvu nepieejamību, ir jāsecina, ka pieteikuma iesniedzējs nav izpildījis pierādīšanas pienākumu”. Proti, jebkurš tehnisks un zinātnisks novērtējums pēc savas būtības esot saistīts ar nenoteiktību jau tāpēc vien, ka to var atspēkot ar informāciju, kura nebija pieejama tā īstenošanas laikā. Šī pati tiesību kļūda esot tikusi atkārtota pārsūdzētā sprieduma 81., 85., 86., 90. un 101. punktā.
- 29 Komisija atzīst, ka tirgū pastāv alternatīvas vielas attiecībā uz paredzētajiem lietojuma veidiem, bet tā norāda, ka tām neesot tādas pašas veiktspējas kā attiecīgajai vielai. Tomēr, tā kā Komisija ir piemērojusi nulles sliekšni attiecībā uz alternatīvu vielu veiktspējas zudumu un tā kā paredzētās alternatīvas nesasniedz vēlāmās tehniskās veiktspējas līmeni, Komisija norāda, ka tā pamatoti uzskatījusi, ka nepastāv tehniski dzīvotspējīgas alternatīvas vielas.
- 30 Zviedrijas Karaliste un Dānijas Karaliste, kā arī Parlaments lūdz noraidīt šo pamatu kā nepieņemamu. Tāpat kā Somijas Republika, tie turklāt uzskata, ka tas ir nepamatots.

– Tiesas vērtējums

- 31 Ar pirmo pamatu Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa esot noteikusi pieteikuma iesniedzējam tādu pierādījumu standartu, kuru nav iespējams sasniegt, prasot tam pierādīt veidā, kas ļauj novērst jebkādu nenoteiktību, ka attiecīgajiem lietojuma veidiem nav tehniski un ekonomiski dzīvotspējīgu alternatīvu vielu. Ar šādu prasību, kas ir atkārtota pārsūdzētā sprieduma 79., 81., 85., 86., 90. un 101. punktā, esot pieļauta tiesību kļūda.
- 32 Tomēr šos pārsūdzētā sprieduma punktus, aplūkojot tos savā kontekstā, nevar uzskatīt par tādiem, ar kuriem pieteikuma iesniedzējam vai Komisijai būtu uzlikts pienākums ar absolūtu noteiktību pierādīt konkrētas vielas tehniski un ekonomiski dzīvotspējīgu alternatīvu vielu konkrētam lietojuma veidam absolūtu nepieejamību.

- 33 Proti, ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 79. punkts izriet no neapstrīdētiem konstatējumiem, ko Vispārējā tiesa ir izdarījusi divos iepriekšējos šī sprieduma punktos. Tā 77. punktā Vispārējā tiesa, sasaistot *REACH* regulas 60. panta 4. punktu un 69. apsvērumu, ir pamatoti secinājusi, ka pieteikuma iesniedzējam ir pienākums pierādīt, ka nekāda piemērota alternatīva viela nav pieejama. Minētā sprieduma nākamajā punktā tā ir pamatoti nospriedusi, ka saskaņā ar *REACH* regulas 60. panta 4. un 5. punktu Komisijai ir pienākums pārbaudīt, vai 60. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi patiešām ir izpildīti. Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa no diviem iepriekšējiem šī sprieduma punktiem būtībā ir secinājusi, ka tad, ja Komisija savas pārbaudes noslēgumā, ņemot vērā visu pieteikuma iesniedzēja un citu personu vai Komisijas pašas savāktu informāciju, uzskata, ka pieteikuma iesniedzējs nav sniedzis pierādījumus, ko tam prasa veikt tam uzliktais pierādīšanas pienākums, šai iestādei ir jāatsaka lūgtā licence. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, minētā sprieduma 79. punktā nav ietverts vērtējums attiecībā uz “pierādījumu standartu”, ko pieprasa no pieteikuma iesniedzēja vai kas būtu pieņemams Komisijā.
- 34 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 81. un 85. punktā, kas ir jālasa kopsakarā, Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai Komisijas lēmumam par licences piešķiršanu nav jābūt pamatotam tikai ar pieņēmumiem, kas nav nedz apstiprināti, nedz atspēkoti ar tās rīcībā esošo informāciju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 17. septembris, Komisija/*MTU Friedrichshafen*, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 52. un 53. punkts). Šos divus pārsūdzētā sprieduma punktus tāpat nevar interpretēt tādējādi, ka ar tiem Komisijai būtu noteikts pienākums noteikt licences pieteikuma iesniedzējam nesamērīgu pierādījumu standartu.
- 35 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 86. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka Komisija var izsniegt pieprasīto licenci, ja šajā ziņā pastāvošā nenoteiktība ir nenozīmīga, ar nosacījumu, ka iestāde pieņem lēmumu pēc padziļinātas pārbaudes un pārbauda pietiekamu būtiskas un uzticamas informācijas daudzumu, attiecībā uz ko Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka šajā lietā tas tā nav bijis. Tādējādi tā nav uzskatījusi, ka Komisijai nebūtu jālūdz zināmas nenoteiktības pastāvēšanu par alternatīvu vielu nepieejamību.
- 36 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 90. punkts, kurā ir minēta noteikta sabiedriskās apspriešanas gaitā Komisijai sniegtā informācija, un šī sprieduma 101. punkts, kurā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Komisija nav izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ Zviedrijas Karalistes norādītās alternatīvās vielas nevar tikt izmantotas, neattiecas uz pierādījumu standartu, kāds būtu jāpieprasa Komisijai. It īpaši minētajā 101. punktā drīzāk ir pausta apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamība saistībā ar tādu alternatīvu vielu nepieejamību, lai aizstātu svina hromātus.
- 37 No iepriekš minētā izriet, ka, nepastāvot vajadzībai izvērtēt pirmā pamata pieņemamību, tas ir jānorāda kā nepamatots.

Par trešo pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 38 Ar trešā pamata – kas ir jāizskata pirms otrā pamata – pirmo daļu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa visā savā argumentācijā un it īpaši pārsūdzētā sprieduma 86., 97. un 98. punktā neesot ievērojusi, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverta dažu svina hromātu lietojuma veidu, attiecībā uz kuriem tika konstatēts, ka nepastāv dzīvotspējīgas alternatīvas vielas, daļēja licence, nevis licence visiem pieteikumā norādītajiem lietojuma veidiem. Ar apstrīdēto lēmumu esot tikusi piešķirta licence tikai attiecībā uz lietojuma veidiem, kuriem nav pieejamas nekādas alternatīvas vielas.
- 39 Ar trešā pamata otro daļu Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka apstrīdētajā lēmumā minētie nosacījumi parāda, ka alternatīvu vielu nepieejamība nav pienācīgi konstatēta. Komisija uzskata, ka būtu jābūt iespējamam norobežot licencēšanas tvērumu, izmantojot objektīvus kritērijus, un noteikt atļautos lietojuma veidus, atsaucoties uz nepieciešamām funkcijām, kā

tas esot izdarīts apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā. Tā norāda, ka tā neesot deleģējusi kompetentajām iestādēm diskrecionāro uzdevumu novērtēt alternatīvas vielas un ka nevienu minētā lēmuma fragmentu nevarot saprast šādi. Sajaukt licences piemērošanas jomas ierobežošanu ar alternatīvu vielu novērtējuma neveikšanu vai nepieļaut, ka dalībvalstis var veikt atbilstības un pārbaudes uzraudzības uzdevumus konkrētas vielas licencēšanas sistēmas ietvaros, nozīmētu neņemt vērā *REACH* regulā paredzēto kompetenču sadalījumu un varot radīt negatīvas sekas uz cilvēku veselību un vidi.

- 40 Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste un Somijas Republika, kā arī Parlaments lūdz noraidīt apelācijas sūdzības trešo pamatu pēc būtības, turklāt Dānijas Karaliste norāda, ka tas esot nepieņemams.

– Tiesas vērtējums

- 41 Ar trešo pamatu Komisija iebilst, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi apstrīdēto lēmumu, pārsūdzētā sprieduma 86., 97. un 98. punktā uzskatot, pirmām kārtām, ka tā ir atļāvusi visus pieteikumā minētos lietojuma veidus, lai gan tā esot izsniegusi tikai daļēju licenci, un, otrām kārtām, ka tā nav pabeigusi savu alternatīvu vielu nepieejamības novērtējumu atbilstoši *REACH* regulas 60. panta 4. punktam.
- 42 Pirmkārt, ir jāuzsver, ka pretēji tam, ko norāda Komisija, Vispārējā tiesa nevienā no minētajiem punktiem nav uzskatījusi, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek licencēti visi pieteikumā minētie lietojuma veidi. Pārsūdzētā sprieduma 97. punktā interpretējot šī lēmuma 1. panta 1. un 2. punktu, Vispārējā tiesa, tieši pretēji, ir konstatējusi, ka “norāde par to, ka attiecīgo svina hromātu lietošana ir ierobežota tikai ar gadījumiem, kuros vielu, kas satur šos hromātus, sastāvu veiktspēja patiešām ir nepieciešama, ir līdzvērtīga atziņai, ka katrā gadījumā, kad pakārtots lietotājs konstatē alternatīvu, tam būtu jāatturas no attiecīgo svina hromātu lietojuma”. Tādējādi apelācijas sūdzības trešā pamata pamatojumam izvirzītā pirmā daļa nav pamatota ar faktiem.
- 43 Otrkārt, Vispārējā tiesa patiešām ir uzskatījusi, ka Komisija nav pietiekami pārbaudījusi alternatīvas vielas. Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. punktā ir uzskatījusi, ka *REACH* regulas 60. panta 4. punkts neļauj Komisijai pieņemt lēmumu par licences piešķiršanu, pamatojoties tikai uz pieņēmumiem, un Komisija šajā apelācijas tiesvedībā to nav apstrīdējusi. Pēc tam it īpaši Komisijas minētajā 97. un 98. punktā tā ir izklāstījusi apsvērumus, kas tai ir likuši secināt, ka Komisijai nav izdevies novērst nenoteiktības stāvokli, kurā tā bija saistībā ar alternatīvu vielu pieejamību.
- 44 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmām kārtām, ka pārsūdzētā sprieduma 97. punktā Vispārējā tiesa ir šādi interpretējusi faktu, ka apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. un 2. punktā Komisija ir formāli ierobežojusi attiecīgo svina hromātu lietojuma licenci tikai ar gadījumiem, kuros šis lietojums ir nepieciešams. Lai gan šī iestāde kritizē šo interpretāciju un apgalvo, ka tā esot piešķirusi tikai licenci, kas ir ierobežota ar noteiktiem lietojuma veidiem, tomēr ir jānorāda, ka šī lēmuma 1. panta 1. un 2. punktā ietvertais ierobežojums nav patiešams ierobežojums, jo tā tikai atgādina vienu no *REACH* regulas 60. panta 4. punktā paredzētajiem ļoti lielas bažas izraisošas vielas licencēšanas vispārējiem nosacījumiem, un līdz ar to nav iespējams noteikt šī ierobežojuma tvērumu.
- 45 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 98. punktā ir nospriedusi, ka apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā ir atspoguļota tā pati Komisijas nenoteiktība, ciktāl tajā licences īpašnieka pakārtotajiem lietotājiem ir noteikts pienākums vēlākais līdz 2017. gada 30. jūnijam iesniegt *ECHA* informāciju par alternatīvu vielu piemērotību un pieejamību, detalizēti pamatojot nepieciešamību izmantot attiecīgās vielas. Proti, ar šo noteikumu pakārtotajiem lietotājiem tiek prasīts sniegt papildu informāciju, lai izvērtētu alternatīvu vielu nepieejamības nosacījumu aplūkotajiem lietojuma veidiem pēc tam, kad Komisija ir atļāvusi šos lietojuma veidus. Tomēr ar *REACH* regulas

60. panta 4. punktu Komisijai nav ļauts atļaut tādas vielas lietošanu, kura rada ļoti lielas bažas, ja to var aizstāt ar citu piemērotu vielu. Līdz ar to Komisija nevar piešķirt šādu licenci, pirms tā ir pienācīgi konstatējusi alternatīvu vielu neesamību.

- 46 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu pārbaudīt alternatīvu vielu nepieejamību svina hromātu dažādiem aplūkotajiem izmantošanas veidiem. Tādējādi apelācijas sūdzības trešā pamata atbalstam izvirzītā otrā daļa ir jānoraida.
- 47 No tā izriet, ka šis trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots un nepastāv nepieciešamība izvērtēt tā pieņemamību.

Par otro pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 48 Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa it īpaši pārsūdzētā sprieduma 86., 90. un 96. punktā esot kļūdījusies attiecībā uz pārbaudes apjomu, kas tai ir jāveic saistībā ar alternatīvu vielu tehnisko un ekonomisko iespējamību. Vispārējā tiesa esot stājusies Komisijas vietā attiecībā uz sociālo, ekonomisko un tehnisko apsvērumu izsvēršanu, neievērojama Komisijas rīcības brīvību.
- 49 Vispārējā tiesa 86. un 90. punktā esot uzskatījusi, ka Komisijai jāprojām ir nenoteiktība par alternatīvu vielu neesamību un ka līdz ar to Komisija nav ievērojusi savu rūpības pienākumu. Tomēr šāda nenoteiktība neizriet no apstrīdētā lēmuma, kurā, gluži pretēji, esot skaidri norādīts, ka Komisija, īstenojot savu rīcības brīvību, ir izvēlējusies piemērot sliekšni, ar kuru tiek noteikts, ka aizstājējvielām nav jābūt zemākai tehniskai veiktspējai, un pēc tam ir uzskatījusi, ka neviena alternatīva viela nesasniedz šo sliekšni. Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka var konstatēt nenoteiktību, un līdz ar to ir piedāvējusi Komisijai rūpības trūkumu, nenošķirot šos divus posmus. Taču neesot iespējams novērtēt alternatīvas vielas tehnisko iespējamību, iepriekš neņemot – izmantojot rīcības brīvību – par veiktspējas zuduma līmeni, ko var uzskatīt par pieņemamu.
- 50 Šo iemeslu dēļ uz alternatīvu vielu izvērtēšanu attiecoties acīmredzamas kļūdas pārbaude, kā Vispārējā tiesa turklāt esot pamatoti nospriedusi 2019. gada 4. aprīļa sprieduma *ClientEarth* (T-108/17, EU:T:2019:215) 246. un 248. punktā. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nekādi neesot konstatējusi, ka Komisija būtu pieļāvusi šādu acīmredzamu kļūdu, nosakot tehniskās veiktspējas pieņemama zuduma līmeni vai atbilstoši šim sliekšnim novērtējot pieejamas alternatīvas vielas.
- 51 Zviedrijas Karaliste un Dānijas Karaliste, kā arī Parlaments lūdz noraidīt otro apelācijas sūdzības pamatu kā nepieņemamu. Katrā ziņā tie tāpat kā Somijas Republika uzskata, ka šis pamats nav pamatots.

– Tiesas vērtējums

- 52 Ar otro pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa it īpaši 86., 90. un 96. punktā esot pieļāvusi kļūdu saistībā ar rīcības brīvību, kas tai ir saskaņā ar *REACH* regulas 60. panta 4. punktu, nosakot tehniskās veiktspējas zuduma sliekšni, un līdz ar to saistībā ar tiesas pārbaudes intensitāti, kas tai ir jāveic attiecībā uz lēmumiem, kuri pieņemti, piemērojot šo tiesību normu.
- 53 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 86. punktā nav ietverts neviens vispārīga rakstura apgalvojums par rīcības brīvību, kāda ir Komisijai, nosakot tehniskās veiktspējas zuduma sliekšni. Savukārt Vispārējā tiesa ir kritizējusi Komisijas vērtējumu attiecībā uz nosacījumu saistībā ar

alternatīvu vielu nepieejamību. Komisija esot priekšlaikus piešķirusi licenci, pirms tā ir pienācīgi pabeigusi šī nosacījuma pārbaudi. Tātad minētajā 86. punktā ir ietverts tikai fakta vērtējums, kas Tiesai apelācijas ietvaros principā nav jāpārbauda.

- 54 Šāds apgalvojums neizriet arī no pārsūdzētā sprieduma 90. un 96. punkta. Proti, pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa ir vienīgi atsaukusies uz to, ka saskaņā ar viena lietas dalībnieka – kas piedalās sabiedriskās apspriešanas procedūrā – viedokli varot secināt, ka ar zināmiem nosacījumiem Savienības tirgū ir pieejamas alternatīvas vielas attiecībā uz visiem licences pieteikumā norādītajiem lietojuma veidiem. Tāpat minētā sprieduma 96. punktā Vispārējā tiesa ir vienīgi nospriedusi, ka no apstrīdētā lēmuma 8., 9. un 12. apsvēruma izriet, ka šī lēmuma pieņemšanas dienā Komisijai vēl bija šaubas par tehniski iespējamu alternatīvu vielu nepieejamību attiecībā uz visiem pieteikumā norādītajiem lietojuma veidiem. Līdz ar to nevienā no šiem diviem pārsūdzētā sprieduma punktiem nav pieļauta minētā tiesību kļūda.
- 55 Ja pieņem, ka Komisija ir vēlējusies atsaukties uz to, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem skaidri izriet, ka šāds iebildums nav pamatots. Proti, minētais iebildums ir pretrunā lietas materiāliem un it īpaši pašam apstrīdētajam lēmumam. Šajā ziņā, kā tas ir norādīts šī sprieduma 44. un 45. punktā, ir acīmredzams, ka šis lēmums atklāj pastāvīgas nenoteiktības stāvokli, kādā Komisija ir bijusi attiecībā uz alternatīvu vielu nepieejamību.
- 56 Visbeidzot, ja atzītu, ka apstrīdētais lēmums var tikt aplūkots tādējādi, ka tas ir balstīts uz to, ka Komisija ir piemērojusi nulles sliksni tehniskās veiktspējas zudumam, tas padarītu šo lēmumu par prettiesisku, jo šis sliksnis izrietētu no REACH regulas 60. panta interpretācijas, kura ir pilnībā pretrunā pašam šīs regulas mērķim. Proti, kā izriet it īpaši no šīs regulas 4., 12., 70. un 73. apsvēruma, kā arī tās 55. panta, tās mērķis ir veicināt vielu, kas rada ļoti lielas bažas, aizstāšanu ar citām atbilstošām vielām. Ja tiktu principiāli nolemts, ka aizstāšanai ir jānotiek bez jebkādas veiktspējas samazināšanās, ar to ne tikai tiktu noteikts tāds papildnosacījums, kas nav paredzēts minētajā regulā, bet arī varētu tikt radīts šķērslis šai aizstāšanai, un līdz ar to šai regulai varētu tikt liegta liela daļa tās lietderīgās iedarbības.
- 57 Otrkārt, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka Komisija nav atbilstoši noslēgusi alternatīvu vielu nepieejamības pārbaudi un ka tādēļ licence nav varējusi tikt likumīgi piešķirta. Nevar iebilst, ka Vispārējā tiesa būtu stājusies Komisijas vietā, lai novērtētu alternatīvas vielas, jo tā, gluži pretēji, ir balstījusies uz Komisijas veikto šo alternatīvu vērtējumu, kāds tas izriet no apstrīdētā lēmuma, un uz pastāvošo nenoteiktību attiecībā uz alternatīvu vielu nepieejamību, kas izriet no šī paša lēmuma.
- 58 Līdz ar to apelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida un nepastāv nepieciešamība izvērtēt tā pieņemamību.
- 59 No iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzībā izvirzītie prasījumi atcelt pārsūdzēto spriedumu ir jānoraida.

Par pakārtoti izvirzītajiem prasījumiem provizoriski saglabāt spēkā apstrīdētā lēmuma iedarbību

– Lietas dalībnieku argumenti

- 60 Komisija atzīst, ka Vispārējā tiesā tā ir aizstāvējusi kļūdainu nostāju attiecībā uz apstrīdētā lēmuma atcelšanas juridisko iedarbību, apgalvodama, ka šī lēmuma atcelšanas rezultātā tiktu aizliegta attiecīgo vielu laišana tirgū. Šo argumentāciju esot pārņēmusi Vispārējā tiesa un pārējie lietas dalībnieki.

- 61 *REACH* regulas 56. panta 1. punktā esot paredzēts pārejas regulējums, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzējs var laist tirgū vielu, attiecībā uz kuru tas ir lūdzis piešķirt licenci, līdz brīdim, kad Komisija pieņem lēmumu par tā licences pieteikumu. Tādējādi šī lēmuma atcelšanas rezultātā tiek atjaunota tiesiskā situācija, kas ir pastāvējusi līdz tā pieņemšanai, proti, pārejas regulējums, saskaņā ar kuru vielas laišana tirgū ir atļauta. Tādējādi minētā lēmuma atcelšana ar tūlītēju spēju radītu sekas, kas būtu pretrunā mērķim, kura dēļ Vispārējā tiesa ir atteikusies provizoriski saglabāt spēkā atceltā lēmuma iedarbību, tas ir, cilvēku veselības aizsardzībai.
- 62 Šī iemesla dēļ Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2) punktu un nospriest, ka apstrīdētā lēmuma iedarbība tiek saglabāta spēkā tiesiskās drošības un cilvēku veselības aizsardzības interesēs.
- 63 *ECHA* paziņo, ka atbalsta šos Komisijas prasījumus.
- 64 Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste un Somijas Republika lūdz Tiesu noraidīt šos prasījumus.

– *Tiesas vērtējums*

- 65 Vienīgais pamats, kas ir izvirzīts, lai pamatotu apelācijas sūdzības pakārtotos prasījumus, attiecas uz tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi pārsūdzētā sprieduma 112. punktā attiecībā uz tās pasludinātās atcelšanas iedarbību.
- 66 Vispārējā tiesa šajā punktā ir nospriedusi, ka lēmuma par licences piešķiršanu tūlītēja atcelšana liegtu pieteikuma iesniedzējai – *DCC Maastricht* – turpināt tirgot attiecīgos pigmentus un ka, lai gan šāda atcelšana varētu radīt nopietnas negatīvas sekas šai sabiedrībai, to attaisno rūpes aizsargāt cilvēku veselību no šo bīstamo vielu ietekmes.
- 67 Tomēr šīs lietas apstākļos apstrīdētā lēmuma vienkāršas atcelšanas rezultātā, gluži pretēji, *DCC Maastricht* tika atļauts turpināt attiecīgo pigmentu tirdzniecību līdz brīdim, kad Komisija pieņemtu jaunu lēmumu, kā Tiesas priekšsēdētāja vietnieks ir norādījis 2019. gada 21. novembra rīkojumā pagaidu noregulējuma tiesvedībā Komisija/Zviedrija (C-389/19 P-R, nav publicēts, EU:C:2019:1007, 60. punkts). Proti, attiecīgās licences bija izsniegtas ar iepriekšējo regulu, proti, Regulu Nr. 125/2012, līdz 2015. gada 21. maijam.
- 68 Saskaņā ar *REACH* regulas 56. panta 1. punkta d) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 58. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jau licencētu lietojuma veidu turpināšana pēc to licenču termiņa beigām ir atļauta līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par jaunu licences pieteikumu, ar nosacījumu, ka tas ir iesniegts vismaz 18 mēnešus pirms licences termiņa beigām. Tā kā *DCC Maastricht* ir iesniegusi jaunas licences pieteikumu paredzētajā termiņā, tā ir izmantojusi šo pārejas regulējumu līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, un tādējādi pēc tam, kad šis lēmums tika atcelts ar tūlītēju iedarbību, tā ir atguvusi šo izmantošanas iespēju.
- 69 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 112. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, neņemot vērā *REACH* regulas 56. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 58. panta 1. punkta c) apakšpunkta paredzēto pārejas regulējumu. Tā kā Komisijas pakārtoti izvirzītie prasījumi ir pamatoti, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2) punkts ir jāatceļ.

Par tiesvedību

- 70 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Tiesa Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā pati var taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

- 71 Šajā lietā tas tā ir. Līdz ar to ir jāizskata lūgums saglabāt spēkā atceltā lēmuma iedarbību, ko Komisija ir iesniegusi Vispārējā tiesā un no jauna izvirzījusi Tiesā.
- 72 Atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atcelta tiesību akta sekām jāizskata par galīgām. Lai īstenotu pilnvaras, kas tai ir piešķirtas ar šo pantu, Tiesa ņem vērā tiesiskās drošības principa un citu publisku vai privātu interešu ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 6. septembris, Parlaments/Padome, C-490/10, EU:C:2012:525, 91. punkts; 2013. gada 22. oktobris, Komisija/Padome, C-137/12, EU:C:2013:675, 81. punkts; 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 90. un 91. punkts, kā arī 2016. gada 7. septembris, Vācija/Parlaments un Padome, C-113/14, EU:C:2016:635, 83. punkts).
- 73 Kā ir izklāstīts šī sprieduma 67. punktā, apstrīdētā lēmuma atcelšanas rezultātā attiecīgo pigmentu licences termiņš ticis pagarināts ilgāk par 2015. gada 21. maiju. Tomēr ar apstrīdēto lēmumu šo vielu izmantošana, kuras rada ļoti lielas bažas, dažos aspektos tikusi ierobežota. Šādi ar tās 1. panta 3. punkta c) apakšpunktu svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā daudzums, ko licences īpašnieks var laist tirgū atļautajiem lietojuma veidiem, ticis ierobežots attiecīgi ar 2100 tonnām gadā un 900 tonnām gadā. Tāpat saskaņā ar šī lēmuma 2. panta 2. punktu *REACH* regulas 60. panta 9. punkta e) apakšpunktā paredzētais pārskatīšanas termiņš attiecībā uz diviem īpašiem svina hromātu pigmentu lietojuma veidiem, proti, krāsu profesionālo izmantošanu uz metāla virsmām vai pigmentu saturošas krāsas cietu vai šķidru premiksu un sākotnējo savienojumu profesionālo izmantošanu, lai veiktu termoplastiska ceļu marķējuma uzklāšanu, būtu beidzies 2019. gada 21. maijā, ja apstrīdētais lēmums nebūtu ticis atcelts vai tā iedarbība tikusi saglabāta spēkā. Proti, attiecībā uz šiem īpašajiem izmantošanas veidiem licences īpašnieks noteiktajā termiņā nebija iesniedzis pārskatīšanas pieteikumus.
- 74 No iepriekš minētā izriet, ka lūguma saglabāt spēkā apstrīdētā lēmuma iedarbību noraidījums palielinātu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma cilvēku veselībai un videi rašanās risku. Līdz ar to ir jānospiež saglabāt spēkā šī lēmuma iedarbību līdz brīdim, kad Komisija no jauna būs pieņēmusi lēmumu par *DCC Maastricht* iesniegto licences pieteikumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 75 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Lai gan Komisija būtībā ir lietas dalībniece, kas šīs instances tiesvedībā ir zaudējusi, nedz Zviedrijas Karaliste, nedz kāda no personām, kas iestājušās lietā tās atbalstam, nav prasījušas piespriest nedz Komisijai, nedz arī *ECHA*, kas iestājusies lietā tās atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Līdz ar to ir jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā, paši sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 7. marta sprieduma Zviedrija/Komisija (T-837/16, EU:T:2019:144) rezolutīvās daļas 2) punktu.**
- 2) **Pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 3) **Saglabāt spēkā Komisijas Īstenošanas lēmuma C(2016) 5644 *final* (2016. gada 7. septembris), ar kuru tiek piešķirta licence dažiem svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā izmantošanas veidiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, iedarbību līdz brīdim, kad Eiropas Komisija no jauna būs pieņēmusi lēmumu par *DCC Maastricht BV* iesniegto licences pieteikumu.**

- 4) Eiropas Komisija, Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Eiropas Parlaments un Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) paši sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.**

[Paraksti]